Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento ja

Goranco Anakiev

Ennakkoratkaisukysymykset

a) Onko SEUT 101 artiklaan sisältyvää kilpailun suojaamiseksi annettua määräystä rikottu, kun vuoden 2005 lailla nro 251 on muutettu Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja sallitaan siten rikosten vanhentuminen riippumatta siitä, että syyte on nostettu määräajassa, ja siten rikollisten koskemattomuus?

b) Onko Italian valtio ottanut käyttöön SEUT 107 artiklassa kielletyn tuen muodon, kun se on muuttanut vuoden 2005 lailla nro 251 Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja siten poistetaan rikosoikeudelliset seuraamukset rikoksilta, joita häikäilemättömät talouden toimijat ovat tehneet?

c) Onko Italian valtio lisännyt perusteettomasti ylimääräisen verovapautuksen niihin, jotka on lueteltu tyhjentävästi 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) 158 artiklassa, kun se on muuttanut vuoden 2005 lailla nro 251 Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja annetaan siten koskemattomuus niille, jotka käyttävät yhteisön direktiiviä hyväkseen?

d) Onko SEUT 119 artiklassa vahvistettua terveen julkisen talouden periaatetta loukattu, kun vuoden 2005 lailla nro 251 on muutettu Italian rikoslain 160 §:n viimeistä momenttia – siltä osin kuin sillä pidennetään vanhentumisaikaa vain neljänneksellä vanhentumisajan katkaisemisen jälkeen ja siis luovutaan määräämästä seuraamuksia menettelytavoista, joilla viedään valtiolta varoja, joita tarvittaisiin myös Euroopan unionia kohtaan olevien velvoitteiden täyttämiseksi?

([1]) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 21.3.2014 – Malvino Cervati ja Società Malvi Sas di Cervati Malvino v. Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno ja Roberto Cervati

(Asia C-131/14)

(2014/C 194/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittajat: Malvino Cervati ja Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Revision-menettelyn vastapuolet: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno ja Roberto Cervati

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko asetusta (EY) N:o 1047/2001 ([1]) ja asetusta (EY) N:o 2988/95 ([2]) tulkittava siten, että niiden perusteella on kyse kielletystä toiminnasta, oikeuden väärinkäytöstä ja vilpillisestä menettelystä, kun yhteisön toimija A (Malvi s.a.s.), jolla ei ole tuontitodistusta tai joka on käyttänyt oman kiintiönsä loppuun, ostaa tietyn tavaraerän toiselta yhteisön toimijalta B (Tonini s.a.s.), joka on puolestaan ostanut tavaran yhteisön ulkopuoliselta toimittajalta (Bananaservice srl), kun tavara on luovutettu ulkomailla toiselle yhteisön toimijalle C (L'Olivo Maria), joka täyttää edellytykset kiintiön mukaisen todistuksen saamiselle ja joka on siirtämättä todistustaan tuonut tavaran vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisöön luovuttaakseen sen tullaamisen jälkeen sellaista asianmukaista korvausta vastaan, joka on alhaisempi kuin kiintiön ulkopuoliseen tuontiin sovellettava paljoustulli, toimijalle B (Tonini Roberto s.a.s.), joka myy ne lopulta toimijalle A (Malvi s.a.s.)?

([1]) Tuonti- ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta ja kolmansista maista tuotavan valkosipulin tariffikiintiöiden hallinnointitavan vahvistamisesta 30.5.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1047/2001 (EYVL L 145, s. 35).

([2]) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 24.3.2014 – Mineralquelle Zurzach AG v. Hauptzollamt Singen

(Asia C-139/14)

(2014/C 194/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mineralquelle Zurzach AG

Vastaaja: Hauptzollamt Singen

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko alkoholiton juoma, joka koostuu enimmäkseen vedestä mutta 12-prosenttisesti kuitenkin myös hedelmämehuista ja joka sokerin lisäksi sisältää myös vitamiiniseoksen, jonka vitamiinipitoisuus ylittää selvästi mehuosaan suhteutetut luonnollisten hedelmämehujen vitamiinipitoisuudet, luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2202 1000?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

   Onko tällainen juoma Taric-koodissa 2202 90 10 11 tarkoitettu vedellä laimennettu hedelmämehu?

3) Jos kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastataan molempiin kieltävästi:

   Onko tällainen tuote tavara, jonka Taric-koodi on 2202 90 10 19?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 28.3.2014 – Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL v. AMJ Meatproducts NV ja Halalsupply NV

(Asia C-147/14)

(2014/C 194/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel